

For os at se er en del af grunden til, at disse mennesker har problemer og dermed er funktionelle analfabeter, jo nok undervisningen i folkeskolen, som ikke har levet op til sit formål og til de krav, som man kunne stille til den. Det har vi jo gentagne gange påpeget fra konservativ side. Vi har også anvist, hvordan vi ville løse det, men det har hidtil ikke været muligt for os at få flertal for vores tanker på dette område.

Vi har noteret os, at det er sådan, men vi har også noteret os – det vil jeg gerne sige – at vi har en forpligtelse til at være med til at rette op på de skævheder, som andre altså delvis har skabt med deres lovgivning.

Men jeg vil så gerne sige, når nu vi mener, at det for en dels vedkommende skyldes folkeskolen, at der jo godt kunne være en vis rimelighed i at lade opgaven her være en kommunal opgave. Derfor vil jeg da godt bede om – for ministeren kan næppe svare på det under udvalgsarbejdet – at det må blive en del af evalueringsarbejdet, at man overvejer, om dette ikke lige så godt kan finde sted i kommunalt regi.

Jeg skal med henblik på evalueringsarbejdet også sige, at 3 mio. kr. til evaluering og information for mig lyder af mange penge, men jeg går også ud fra, at der ligger en tanke og en idé bag, at det netop er dette beløb.

Jeg skal sige, at når vi taler om, at det kunne være en kommunal opgave, så forestiller vi os ikke, at kommunerne selv skulle gøre det. Vi lægger meget vægt på og er meget tilfreds med, at undervisningsministeren i sit lovforslag har sagt, at amtskommunerne skal udlicitere opgaven i et vist omfang eller udlicitere undervisningen, således at man får den lagt ude i byen hos oplysningsforbundene.

Her er det også for os vigtigt, at der er mange oplysningsforbund, som alle skal have en chance – på uddannelsesinstitutioner under anden lovgivning, på specialundervisningsskoler osv. Det er for os i Det Konservative Folkeparti nemlig meget væsentligt, at hvis der i forvejen findes en relevant uddannelsesinstitution, så behøver vi jo ikke at opfinde én til, som kan løse opgaverne. Vi savner i den forbindelse også lidt mere konkret viden om, hvad det egentlig er man forestiller sig en eventuelt nyoprettet institution skal foretage sig, hvor mange timer og hvordan den skal opbygges, osv. Men det kan vi vel få afklaret under udvalgsarbejdet.

Vi støtter naturligvis, at lærerne og lederne skal have den relevante uddannelse til den type undervisning, der her er tale om. Også her kan

vi spørge, hvorfor det lige præcis er det beløb, som ministeren skønner. Det kan være svært at gennemskue. Men vi har dog med glæde noteret os, at der krone for krone og konto for konto er dækning for de udgifter, som ministeren skønner der er i forbindelse med lovforslaget. Vi har desværre ikke set den samlede regeringsindsats til styrkelse af voksenuddannelserne, og derfor er det heller ikke den, vi debatterer i dag.

Men vi vil gerne sige, at det kan da godt være, at vi senere hen vil sætte spørgsmålstejn ved den indbyrdes vægtning af pengene, hvordan man fordeler dem – og herunder altså også ved styringen af udgifterne på dette område. Men i princippet er vi positive over for forslaget. Vi vil have svar på en række spørgsmål, men gerne indgå i et positivt og sagligt udvalgsarbejde.

Aage Frandsen (SF):

En af ministerens kollegaer offentliggjorde i efteråret en meget interessant og meget omfattende rapport, nemlig »Informationssamfundet år 2000«, hvor man skitserer alle de muligheder, som ligger foran nogle af os, og hvor man også erkender, at der er risici for, at der er mennesker i det her samfund, som ikke helt kan være med i alle de muligheder.

Netop det lovforslag, som vi har her, søger jo at tage højde for nogle af de ting, som rent faktisk afspejles i det projekt, som ligger bag »Informationssamfundet år 2000«, nemlig et samfund, hvor der er næsten uanede muligheder, og det er umuligt at sige, hvilke muligheder der er om 2, 3, 4 år i forhold til, hvad vi kender i dag. Samtidig må man sige, at der altså er nogle mennesker, som ikke – det ved vi – kan udnytte de muligheder, fordi deres evner til at læse ikke er til stede i det omfang, det er nødvendigt.

Her har vi et eksempel på, hvordan samfundet i endnu højere grad end hidtil er et samfund, der er delt på en række områder. Der er ikke tvivl om, at hvis man ikke gør noget virkelig ekstraordinært, som der lægges op til her, bliver samfundet endnu mere delt med hensyn til muligheden for at kunne indhente og modtage information. Derfor betragter vi det her lovforslag som en meget vigtig del i et forsøg på at gøre de forskelle, som vi ikke kan komme uden om der er i vores samfund med hensyn til mulighed for at få information og dermed indflydelse, lidt mindre.

Vi finder af hensyn til andre dele, som foreligger nu, og som ministeren eller ministerkollegaer kommer med om voksenuddannelsen, at